

KERTVÁROSI Krónika

Az Újpest-Kertvárosi Szent István Plébánia lapja
XXII. évfolyam 4. szám • 2017. május

A TARTALOMBÓL: Szükségünk van példaképekre! | Élő kövek: Ossó Eta | Két új szenttel gazdagodtunk | Közösségünk kertje | A Jakab-hegy lábánál

LELKIPÁSZTORI KÖSZÖNTŐ

Öröm a bizonytalanságban

Szenvedés, halál, feltámadás, felismerés és búcsúzás

Kedves Olvasó!

Hosszú, meglepetésekkel teli út áll az apostolok mögött. Miért is írom ezt? Mert évekig együtt mentek azzal a személlyel, akit az idő múlásával mesterként tiszteltek és szerettek, aki szenvedett, meghalt és feltámadt a halálból. Visszakapva a szeretett személyt és a reményt, újra vele járhatnának az úton, de a történet megint másképpen alakul, mint ahogy ők azt remélik. Jézus egyértelműen jelzi: neki mennie kell. De nem csak jelzi, hanem a szemük láttára eltávozik. Viszont most sem hagyja őket ígéret nélkül. A Vigasztalót ígéri, aki erőt és bátorságot fog adni nekik. Addig is, ott a hálaadás, az ima és a dicsőítés. De mit is kell(ene) tenniük? Együtt lenni és dicsőíteni. Erre mi is kaptunk maghívást, de hogyan va-

„...és dicsőítették az Istent”
(Lk 24,53)

lósítjuk meg? A templom, a szentmise, az otthoni családi közeg, mind-mind alkalmas a megállásra, a várakozásra, a virrasztásra. Mit teszünk az erre szánható időnkkel?

Keresünk egy általunk fontosnak vélt tevékenységet és kitöltjük vele? Vagy éppen vesszük a bátorságot, megállunk és letérdelünk? A dön-

tés joga a miénk, nem veszi el tőlünk senki. Merjünk megállni! Vállaljuk a fel a mélyreható találkozás kockázatát! Csak nyerhetünk vele. Ez nem verseny, hanem küzdelem. Önmagunkkal, a gonosszal és a kísértéseinkkel. Küzdjünk az imádságos időnkért, ami a legértékesebb! Ehhez kérjük Szűz Mária, Égi Édesanyánk közbenjárását. Szűz Mária, könyörögj érettünk!

István atya

Sokszínűség másképp

Liberális berkekből gyakran halljuk megfogalmazódní az elvárást, miszerint társadalmunknak minél inkább sokszínűnek kell lennie. A radikális érvelés szerint annál jobb lesz az életünk, minél hamarabb meghaladjuk a hagyományos társadalmi normákat, s azokat vagy a normák elvetésével, vagy végtelen toleranciájában igazán csak ön-maga felé nyitott újliberális gondolatokkal helyettesítjük. Így, jogkiterjesztésre hivatkozva próbálnak egészséges társadalmi rendszereket és hagyományokat megdönteni. Augusztus 20. környékén még Szent István király Intelmeinek hatodik parancsolatát is előszeretettel (félre)magyarázzák, görcsösen keresve kapaszkodót.

Pedig a sokszínűség anélkül is adott, hogy erőltetett diktátumokat magunkra vállalnánk. Különbözőségeink miatt társadalmunk rendkívül színes és izgalmas. Ezért és számos más okból fakadóan adott a lehetőség, hogy nagyon jól működjön – persze ehhez szükség van mindannyiunkra. Ahogy az egyháznak is párbeszédben kell lennie a világgal (utalok itt a Vatikáni Rádió mottójára), úgy nekünk is párbeszédben kell állnunk egymással a társadalom, s mi több: a keresztény társadalom építése érdekében. Így tudunk támogatást nyerni ügyeinknek, így hallhatjuk meg a kritikákat, így törekedhetünk kompromisszumokra és érhetünk el eredményeket.

Mindannyian a társadalom hasznára lehetünk, életállapotunktól függetlenül. Különböző talentumainkat, képességeinket, az évek során megszerzett tudást nem csak lehetőségünk, de kötelességünk is közösségeink szolgálataiba állítani.

Egy plébániaközösség a társadalomhoz hasonlóan igen színes. A legkülönbélebb foglalkozások képviselői vannak jelen, más-más karakterű emberek, akik azonban mindannyian Krisztus felé fordulnak, és készen állnak arra, hogy szolgálatukkal gazdagítsák a közösséget. Ez olyan kincs, amelyet eltékozolni súlyos véték lenne, megbecsülni azonban bölcsességre vall.

Egyházunk működéséhez nagyban hozzá tudunk járulni mi, világiak. Sőt, a tapasztalatok azt mutatják, hogy egyre nagyobb mértékben szükségessé válik a részvételünk. A paphiány miatt egyre inkább túlterhelt atyák számára nagy erőforrást jelenthetnek a szakterületükön felkészült, lelkiismeretes, a kisközösségekben otthonosan mozgó, hűséges hívek, akik aktívan bekapcsolódnak az egyes egyházközségek életébe. Ahogyan elengedhetetlenül fontosak az egyházért imádkozó csoportok, személyek is.

„Ora et labora”: imádkozva és dolgozva, egymással párbeszédben tudjuk csak igazán segíteni az egyházat.

Vágvölgyi Gergely

Karl Rahner: Hiszek a Szentlélekben

Hiszem,
 hogy megszabadít elóítéleteimtől.
 Hiszem,
 hogy megváltoztatja szokásaimat.
 Hiszem,
 hogy legyőzi közömbösségemet.
 Hiszem,
 hogy szeretettel tölti el lelkemet.
 Hiszem,
 hogy megállít a rossz előtt.
 Hiszem,
 hogy felbátorít a jóra.
 Hiszem,
 hogy legyőzi szomorúságomat.
 Hiszem,
 hogy szeretettel tölt el Isten ígéje iránt.
 Hiszem,
 hogy elveszi kicsinyhitűségemet.
 Hiszem,
 hogy megerősít szenvedésemben.
 Hiszem,
 hogy áthatja egész lényemet.
 (Karl Rahner katolikus teológus imája, 1904–1984)

kertvárosi JUNIÁLIS
 2017. június 10.

„JÖHET VILÁMI JÓ A KERTVÁROSBÓL?” – „GYERE, ÉS GYÖZÖDJ MEG RÓLAI!” (JN 1,46)

10.00 ..... Kapunyítás, István atya köszöntő szavai
 Hittan csoportok bemutatkozása

11.00 ..... Sátorok, állomások megnyitása

10.00-12.00 ..... Baba-mama klub (0-3 éveseknek)

12.45 ..... Találkozás a Mesterrel

13.00 ..... Ebéd (regisztráció szükséges a honlapon keresztül)
 Misebarkáztatás közben beszélgetés
 Erősey Dániel barszónival

13.45 ..... Horváth Zoltán esperes, plébános megoldja az új játszótérünket

14.00 ..... Pécsi Rita előadása: A sikeres nevelés kulcsa az érzelmi intelligencia fejlesztése (fejlesztőknek, szülőknek)

14.30 ..... Bűvész Show – Pipó József

15.30 ..... Kutyabemutató – Tükör módszer bemutatócsoport

16.45 ..... Tombolasorsolás

18.00 ..... Szabadtéri mise

20.00 ..... Mistről együttes koncertje

ÁLLANDÓ PROGRAMOK:

Arcfestés gyerekeknek
 Törölközőjáték
 Népi fajtékák, fonott kosaras körhinta
 Csacsigóllás – lovaglás – állatsimogatás
 Rekeszművészet

Templomunk megtekintése
 Orgonánk megtekintése
 Kézsműveskedés óvodásoknak, alsósoknak óvónénikkel, szülőkkel (4-10 éveseknek)

MINDEN ÉRDEKLŐDŐT SZERETTEL VÁRUNK TEMPLOMUNK KERTJÉBE!
 1046 Budapest, Rákóczi tér 4-8.

Szervező: Újpest-Kertvárosi Szent István Plébániai Közössége
 www.ujpestkertvaros.hu

Szükségünk van példaképekre!

A katolikus egyházat gyakran éri az a vád, hogy bálványimádó, vagy hogy a Szűzanyát imádja, legalábbis túlon túltiszteli. Ezzel kapcsolatban szeretnék elosztatni néhány téves vélekedést.

Először is le kell szögeznünk, hogy az imádás mint olyan, csak Istennek jár. Egyedül Őt imádjuk, Neki szól legfőbb dicséretünk és hódolatunk, mivel Urunk és Teremtőnk. Jézus azt a feladatot adta számunkra, hogy váljunk szentté, mint ahogy az Isten is szent. Minden keresztény ember küldetése az, hogy a legtökéletesebb „mintát” kövesse, ahogy a kisgyermek utánozza környezetét. Ez nem majmolást jelent (például nem kell nekünk is szakállat növesztenünk, mint Jézusnak volt), hanem azt az életvezetést, viselkedést és szeretetet kell másolnunk, amit és ahogy Ő megélt.

Mivel Isten teremtményei vagyunk – aki önmagunknál is jobban ismer minket –, tudja, hogy szükségünk van példaképekre. Ezért ajándékba adott sok szentet, hogy utat mutassanak nekünk. Ezen emberek között is a legnagyobb Szűz Mária, aki szabad beleegyezésével Megváltónk anyaságát vállalta. Ez nem azt jelenti, hogy ő nagyobb lenne létrehozójánál, hanem Jézus földi életének segítőjévé vált, mint egy anya a gyermekének. A dogmák, amiket az egyház a történelem folyamán kimondott, nem az ő érdemeit tükrözik, hanem pont hogy mind Krisztus érdemeire való tekintettel születtek. Ilyen az áteredő és személyes büntől való mentesség, ami azt eredményezte, hogy életében megvalósította azt az eredeti emberképet, amit az Isten a paradicsomi embernek megálmodott. A valódi és tiszta istenkép-

iség ez, amely az Istennel és a természettel való tökéletes harmóniára teremtett. Neki megvolt a szabad akarata ahhoz, hogy nemet mondjon az angyali üdvözléskor. S még nem is tudta, hogy mit vállalt, amikor azt mondta: „történjék velem szavaid szerint”. De ahogy addig, úgy akkor is és élete végéig bízott az Isten gondviselésében. Nem tudta, mi vár rá, csak hitt és ment. Ezért tekinthetünk rá úgy, mint példaképre.

A Szűzanya mellett pedig számtalan szentéletű ember áll előttünk, akik mintául szolgálhatnak számunkra. Egy részükről az egyház nyilvánosan is kimondta szentségüket, ám reményeink szerint annál sokkal többen vannak a megdicsőült egyház tagjai.

Minden ember különböző. Nem csak külsőleg, hanem személyiségében, lelkében is. Mindenkinek más a hivatása, más területen kamatoztatható talentummal rendelkezik. Ezért van szükségünk a sokféle szentre, akik különböző korokban, különböző élethelyzetekben, különböző kihívásokkal álltak szemben. Nincs két ugyanolyan szent. Vannak családosok és egyedülállóak, szerzetesek és papok, férfiak és nők, gyermekek és felnőttek. Szent II. János Pál pápát sokan vádolták azért, amiért annyi boldogot és szentet avatott. Ő erre azt válaszolta, hogy mindenki számára nyitott az út, mindnyájan erre kaptunk meghívást. A sokféle szent között biztosan találunk olyat, akinek az élete, tevékenysége vagy hitbéli állhatatossága közel áll hozzánk és megfog, s akire példaként tudunk tekinteni, kérve az ő imáit is.

Idén ünnepeljük a fatimai jelenések századik évfordulóját. Ne féljünk a Szűzanya közbenjárásáért fohászolni, hogy miként a három pásztorgyerek Fatimában, úgy mi is készségesek legyünk akár üldözöttesek vagy nehézségek árán is megmaradni hitünkben!

Faragó András

Dobiné Pető Mária: Pünkösdre várva

Kegyelme szüntelen árad,
Létet ad, életet támaszt,
S ünnepet ül a világgal.

Mindenütt zendül a válasz,
Fölszakad a mindenség
szája,
Zeng és zúg a csodálat.

S így árad vissza a hála,
Teremtettségünk imája,
A lét nagy-vad
mámorában.

Csak az ember ajka van
zárva,
És halad szembe az árral.
Ballag bele a halálba,
Lehajtott fővel,
egy magában.

„Mindenben örömet leltem, amit csináltam”

Kedves Olvasó! Megint csak az-
zal kell kezdenem, hogy amikor
ide kerültem, Eta néni mindenki
ismerte. Nagyon sok minden kap-
csolódott hozzá, mert egyháztan-
ácstag és karitásvezető is volt.
A riportból kitűnik majd számod-
ra is, hogy ez a tettrekészség mi-
csoda szeretettel párosult nála. Ezt
a lelkületet viszi tovább lánya, Lili-
an is, aki kerületünk fuvolatanára.
Ismerkedjék meg az egykori kö-
zösséggel Eta néni szemszögéből.

– Kedves Eta, kérlek, mesélj a kö-
zösség kezdeteiről!

– Csík Józsefet, a főplébánia apátplébánosát (aki nálunk
van eltemetve) kötelezte Hanauer Árpád István püspök ar-
ra, hogy Újpesten alapítson plébániákat – mert csak a fő-
plébánia volt és a Baross utcai kis szalézi kápolna. A kert-
városban sok orvos, ügyvéd, iskolaigazgató, tisztviselő,
tanár vett házat, akik szintén szorgalmazták, hogy legyen
a kertvárosnak plébániája. Először a Szent László térre
volt kiírva a pályázat, aztán mégis a mostani helyre került,
nem tudni, miért. A kivitelezés sokáig húzódott, 1936-tól,
a megálmodástól hat év telt el az épít-
kezés megkezdéséig.

1942-ben letették az alapköveket.
Majd a hívek, akik szívükön viselték
a templom ügyét, papi vezetés nélkül
gondnokságot alapítottak. A gond-
nokság indította el a templom fel-
építését. Jegyeket árultak – az egyik
egy adományjegy volt, a másik köl-
csönkötvény. Mikor mennyi pénz
volt, úgy haladt az építkezés, az ado-
mányokat rögtön befektették. Nem
volt értéke a pénznek, míg a forint be
nem jött, ezért mindig rögtön vettek
belőle valamit. Az egész környék fia-
talja-öregje dolgozott az építkezésen.
A fiatal fiúk mentek talicskázni. A kő-
műves fia is, aki velünk járt gimnázi-
umba. A Historia Domusban meg is
interjúvoltam őt. A nők és a lányok,
asszonyok, nagyszülők varrták, hor-
golták a miseruhákra, terítókra a
csipkéket, s közben imádkoztak meg

énekelték. Olyan szép volt! Ez az,
ami már soha nem lesz, és amit az
enyémek már nem tudhatnak, mert
nem élük át azt, hogy öregtől kezdve
a fiatalokig mindenki a templomért
dolgozott.

A háború kezdetekor már álltak
a templom falai, a nagytemplomból
egy pap járt ide minden vasárnap,
és a templom előtt tábori miséket
tartott. A sóderes földön térdelt
mindenki úrfelmutatástól áldozásig.
Tele volt a templom előtti tér. Új-
ból jöttek ki a kötvények – megint
folytatódhatott az építkezés. A fel-
épült templomban nem volt orgona.

A Fa- és Fémipari Iskola igazgatója, aki a gondnokság tagja
volt, adományozott egy harmóniumot. A környéken taní-
tó kántor-tanítók játszottak rajta. A Rákosi-rendszerben
több templomot szétverték, az irgalmas rendi nővérek ol-
tára látszik a képen. Amikor az is veszélybe került, apuka
szervezte meg, hogy onnan ide hozzák az oltárt. Éjjel, lo-
vaskocsikkal, szinte lopva mentették meg a megsemmisít-
éstől. Az oltár többi része azon a plébánián van, ahol most
Molnár Miki atya szolgál.

1946-ban kértek a püspöktől pa-
pot. 1947 január 1-jétől helyezték
ide Brunáry atyát, a gondnokság
átalakult egyháztanáccsá. Ő az-
előtt Órbottyánban volt plébános.
Amikor bombáztak, az újpestiek
többsége oda menekült, ott vészel-
ték át a háborút, és onnan ismerték
Brunáry atyát. Mosolygós, kedves
pap volt. Fiatalon nagyon karizma-
tikus ember volt. Nem kellett hívni,
meglátogatta az embereket magától,
becsöngetett. „Zavarhatok? Nem?
Bejöhettek?” Nem volt sosem céltal-
an a beszélgetése. Azelőtt jól tudott
prédikálni, de mikor megöregedett,
elsírta magát a prédikációin. Az első
képviselő-testületi tagokból sokan
elhaláloztak, az ő utódaikból alakít-
totta Brunáry – nekünk csak Feri
bácsi – 1982-ben az új képviselő-tes-
tületet. Így lett Fellner József a vi-
lági elnök, Kőrös Bandi, Veszprémi

Miklós, Kővágó Gyula, Czermann Lajos, Kemenes Oszkár, Bangha Irénke, Hornok Pisti és még sokan mások tagok. Engem is ő kért fel. Így 25 fő lett a létszám. Az eskütétel után hidegtálás vacsorára hívta a tagokat, ahol eszemizom mellett szolid éneklés és tánc is volt, Hollósi Feri zongorázott, Kőrös Bandi hegedült. Sokáig emlegettük ezt a kedves estét.

Apukám 1925-től volt a főplébánia képviselő-testületének tagja 1971-ben bekövetkezett haláláig. Sok mindenkit ismert, munkájából kifolyólag (az adóhivatalban dolgozott) tudta, kiket lehet megkérni, akik „Isten fizesse meg alapon” megcsinálják az építkezésen a fontosabb munkákat. Brunáry atyával olyan jó kapcsolatban volt, hogy az itteni testületbe is jelölte az atya póttagnak. Összekötő kapocs volt a két plébánia között, aki szükség esetén közvetíteni tudott a segítségért. Ha ott kellett segítség, oda, ha pedig itt, akkor ide. Például a kriptánk is így nyílhatott meg. A hely ugyan megvolt, de a tisztiorvosi engedély csak nem érkezett meg. Amikor pedig az öreg temető felszámolásáról döntöttek, akkor a kerületi tanács nagy bajban volt. A tanácselnök felhozta, hogy ha van valakinek valami jó ötlete, hogyan kártalaníthatnák a kripták tulajdonosait, akkor szóljon. Sok márványsír és hatalmas, láncos mauzóleumok voltak ott, nem lehetett akárhogy megsemmisíteni. Akkor apukám beszélt Brunáryval, hogy most kérjen engedélyt az elnökről a kriptá nyitására, cserébe befogadjuk ingyen a régi temető kriptás halottait. Így nyílt meg nálunk a kriptá.

– **Mesélj, kérlek, egy kicsit a lelki és a közösségi életről!**

– Akkoriban mindenki csinálta a takarítást, a díszítést. Ide nem kellett „beiratkozni”, vállalni semmit, hiszen mindenki csinált mindent. Természetes volt. Így kezdtem én is a karitás vezetését. Volt egy kis csapatom, akik mindig segítettek amúgy is, amit lehetett. Az ő segítségükkel könnyen ment: Belakovics Zsóka és Eszter, Lovász Judit, Sauermann Erika, Horváth Kati, Mohai Vera, Csépanyi Gábor (aki most a papneveldeben a kispapok spirituálisja) és a többiek, úgy 20-25-en ma is aktív tagjai a közösségünknek. A vezetői feladat ellátását pedig Dyekiss Marikától tanultam el. Prohászka Ottokárnak van egy szép verse, ami kifejezi a karitás lényegét. Vedd észre a szükségét szenvedőt, és ha tudsz, segíts! A karitás alapelveit is jó szívvel ajánlom a fiatalok figyelmébe: alázat, szívjóság, okosság.

Prohászka Ottokár: Kő az úton

*Gondolod, kerül életed útjába
Egyetlen gátló kő is hiába?
Lehet otromba, lehet kicsike,
Hidd el, ahol van, ott kell lennie.
De nem azért, hogy visszatartson téged,
S lohassza kedved, merészséged.
Jóságos kéz utadba azért tette,
Hogy te megállj mellette.
Nézd meg a követ, aztán kezdj el*

Beszélgetni róla Isteneddel.

Őt kérdezd meg, milyen üzenetet

Küld azzal az akadállyal neked.

S ha lelked Istennel találkozott,

Utadban minden kő áldást hozott.

Hiszek a Szentlélek segítségével, nagyon mélyen és már régen – és mindig megkapom a jó gondolatot, magamtól egy szót nem tudnék kimondani, de ő mindig segít, mikor mit kell tenni, mondani. Ez a szolgálatomban is sokszor és sokat segített. Nagyon fáj, hogy ma nincs áldozatkész utód a vezetésre! Irgalmasság éve után nincs, aki felvállalja ennek a gyönyörű munkának a vezetését. Pedig sok jólelkű ember van a mi közösségünkben. Nem csak be kell tenni az adományt, hanem ápolni is kell a lelkét a szomorúknak, beszélgetni kell a magányosokkal, betegekkel vagy templomba szállítani, aki kéri stb. Gyakorolni az irgalmasság testi és lelki jó cselekedeteit. Ezek Istennek legjobban tetsző cselekedetek, melyekért a jutalom Istennél van.

A lelki élet pedig végig kísérte az életünket. Alsó tagozatban Szív gárdisták voltunk, Jézus szíve gyerekei, mindenki az volt, mivel az iskolákban is volt hittan. Akkor az alsósoknak Vanyek Tekla volt itt, Újpesten a hitoktatója, gárdavezetője.

Aztán elsőáldozó lettem, majd farkaskölyök a cserkészeknél, aztán a bérálás, aztán a kongregáció. Dr. Schaub Zoltán volt a gimiben a hitoktató – nagy dolgokat kaptunk, egy életre megnevelt bennünket. Viccesen, de komoly mélységgel erősítette meg bennünk a hitet. Minden iskola kettes sorokban, egyenruhában, minden vasárnap együtt ment misére – ez példa volt. Sok gyereknek nem jártak a szülei, de mivel a gyerek ment, mentek ők is.

Ha volna egyenruha, lehetne most is abban gyülekezni a templom előtt – mint amikor egyik augusztus 20-án, nem is olyan rég, az erdélyi gyerekek népviseletben vonultak a templomba. Gyönyörű volt! Kis dolog, külsőség, de sokat tesz. Hitünk megvallása.

Ez a Mária kongregáció jelvénye. Tizenéves koromban voltam ennek a közösségnek a tagja, amellyel nyaranta korosztályonként kéthetes lelkigyakorlatra mentünk minden évben. Lányoknak, asszonyoknak Pécelen az apácáknál, fiúknak, férfiaknak pedig Budán a jezsuitáknál volt lelki töltetkezése a Manrézában. Ezek nagyon nagy dolgok voltak akkor.

A Salvator-nővéreknél – akiknél a tanítói diplomámat szereztem – az anyaházban minden májusban gyalogos zarándoklatot szerveztek. Egyenruhában vonultunk Gödöllőtől Máriabesnyőig Május Királynője tiszteletére. Egyszer jön velünk szembe Ortutay Gyula, az akkori vallás- és közoktatási miniszter, és levett kalappal tisztelgett a hosszú sorban előtte elvonuló iskolás hölgyeknek. Ott délelőtt misére mentünk, volt ebéd a rendházban, és utána kimentünk a nővérekkel, másztuk a dombos erdőt. Ki egyenruhában, ki fityulában, apácaruhában. Nem mondom, hogy nem voltunk fáradtak, de tele voltunk élménnyel. Operába, színházba vittek minket a nővérek, a piarista fiúkkal közös bálakat szerveztek nekünk – ezek hiányoznak ma.

– **Úgy tudom, mást is csináltál még a közösségben.**

– Brunáry atyánál rengeteget könyveltem, kereszteléseket, bérálásokat, esküvőket vezettem be a könyvekbe – irodás voltam. Emellett a nagyobb ünnepeken – pl. bérálásai püspöki ebédekre, vacsorákra – a plébánosi konyhát vittük ketten Horváth Kati néniel. Ezekre persze napokon keresztül készültünk.

– **Mi a legkedvesebb emléked a közösséggel kapcsolatban?**

– Szinte mindenben örömet leltem, amit csináltam. Voltam énekkáros is. Tibor atya, egy jezsuita pap vezette az akkori 80 fős Homérosz énekkart – a Historia Domusban megtalálható a névsor is. Nagyon nehéz egyvalamit kiemelni. Egyháztanácstagként és karitásvezetőként rengeteg minden volt. Egy pár példát mondanék csak: az 1990-es évek elején a taizéi találkozó alkalmával 200 főt szállásoltunk el családoknál és a Bajza utcai iskolában, és gondoskodtunk az ellátásukról. Naponta 80 kenyeret kellett felszeletelni a számukra. Míse volt a faipari szakiskolában, újévi nagymise a mi templomunkban. 1994-ben volt

Nemecz Jánosnak a papszentelése Vácott. Neki baráti öszszejevetelt szerveztünk a kertemben, majd a buszos leutazást a papszentelésre. Az újmiséje alkalmából 16 kispapot helyeztünk el megint családoknál, az agapé pedig a Bajza iskolában volt. 2004-ben volt az első Szent Erzsébet-kenyérosztás. Szóval sok minden volt, de talán leginkább azt élveztem, amikor a Historia Domust kezdtem írni. Négy évig dolgoztam azon. Sok emberrel beszélgettem, sok helyen jártam. Úton-útfélen mondtak valami érdekeset. Néha a rúzsommal jegyeztem fel egy-egy szót papír zsebkendőre, amiből le tudtam írni itthon, amit mondtak. Ezt érzem a legnagyobb dolognak, amit megtehettem. Mert a semmiből indult. Az öreg Brunárynak a papírjai között

találtam skicceket, és abból kezdtem írni, majd az emlékeimből, apuval és a főplébánia sekrestyéjével, Gondos Józsi bácsival készített riportból folytattam. Aztán a főplébánia iratai között is kutakodtam, és amikor találtam valamit, kiírtam. A két szobám tele volt az írásokkal, úgy raktam időrendbe azokat. Még évekkel azután is, hogy elkészültem, mindig volt valaki, aki megállított, hogy

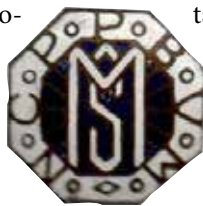
még mindig gyűjtesz adatokat a Historia Domusba? Többektől jött még sok kiegészítés, és László atya idejében ki is kellett bővíteni. Például Keszthelyi Lacitól később tudtam meg, hogy az ő édesapja vette az 5 kg-os harangot, amit aztán lélekarangnak használtak sokáig.

A piszkozat egy része még ma is megvan. A teljes anyag pedig a plébánián volt László atya idejében. Hogy most hol van, nem tudom. Pedig folytatni kellene!

– **Kedves Eta, mit üzensz a fiataloknak?**

– Ez nagyon nehéz. Mikor fiatal voltam, volt egy „tollbrigádunk” – 16-17 évesen összejöttünk, játszottunk, boldogok voltunk. És nem tudom, hogy lehet az, hogy ez a gépesített világ hozza ezt a szétesést, ezt a magányosságot? Én észrevettem magamon is, hogy mivel nincs más ember körülöttem, a neten nézelődök, és egyszer csak rámjön, hogy rosszul vagyok – 2,5 óra eltelt, pikk-pakk. Annyira beszipant. El tudom képzelni, hogy az ifjúság, akik csak erre vannak kihegyezve, így magányosodnak el. Ez sátáni – elszeparálja egymástól az embereket.

Megoldás lehet az emberi kapcsolatok javítása érdekében, hogy a családok együtt éljenek, öreg a fiatalal. Régen együtt éltek a generációk. Rengeteget lehetett tanulni az idősebbektől, például toleranciát, viselkedést. Az én életemben annak idején nem is volt szó arról, hogy külön megyünk. Apukám szülei korán meghaltak, utána apu unokatestvére jött hozzánk, aztán anyukám nagypapája élt velünk nagyon sokáig. Példát vettem róla, hogy kell hallgatni. Ritkán szólt, de amit szólt, az ült. Az tanulságos volt. Beszélgettünk régi dolgokról. Olyan szavakat használtuk, amiket mi már nem, de így tudtuk, az mit jelent. Ma is használunk olyan szavakat, amiket a maiak már nem értenek – vannak szavak, amik nem bántanak, de szólhatsz vele, ami a csomagolást teszi befogadhatóbbá. Amikor nem oktatok, hanem mondom. Például nem mondhatom a má-

siknak, hogy ne gondoljon valamire (pl. halálra...) – ilyenkor hallgatni kell. Nem szólhatunk bele abba, hogy más mire gondoljon, és nem bánthatjuk meg azzal, hogy még ezt is korlátozzuk. Rettentő sokat lehet bántani szavakkal, hangszúllyal. Ugyanazt fel lehet tenni kérdés formájában is, nem pedig utasítással. Kérdezzünk vissza, és tisztázzuk, ki mit ért a szavak alatt. A kérdezz-felelek a társalgásban nagyon fontos – és akkor lehet gondolkodni. Te hogy gondold? Jé, én ezt teljesen másként gondoltam, értelmeztem. És akkor nincs éle, nem hergel. A mai beszéd hergel.

Tehát a korosztályok éljenek együtt, tiszteletben, becsületben. Mert becsülni és tisztelni is kell a másikat, akár a fiatal az öreget, akár az öreg a fiatalat – megadni egymásnak a tiszteletet ahhoz, hogy békességesen élhessen a család öregje, fiatalja.

A másik: gondolkodjunk. Ezt ma mondhatják elmékedésnek, de az más sík. Minden szinten kell a gondolkodás. Az eszed és a szíved után menj, ne a divat szerint. A világban pedig megadni azt a tiszteletet, ami a szeretet irányá-

ba vezet. A szeretet akkor jöhet létre a világban, ha a saját jelenlétem a másikat is arra sarkallja, hogy ő is lágyabb legyen. Mert meg nem javíthatjuk, de lágyíthatjuk. Nem szabad durván bánni egymással, nem csak tetteleg, hanem szavakkal sem. A hangnem fontos, hogy kérjek, megköszönjem és valamilyen módon kifejezzem a hálámat. Édesapám mondását tolmácsolom: „Az ember legnagyobb erénye, ha tud a nyelvének parancsolni.”

– **Kedves Eta! Nagyon köszönöm ezt a sok hasznos tanácsot és gondolatot! Kérem Istent, hogy adjon sok erőt és egészséget neked, hogy még sokáig tudd élvezni családot, lányod, unokáid és dédunokáid szerető közelségét! Köszönöm a riportot!**

– Kedves Kata! Én köszönöm, hogy meghallgattál, és időt szántál életem részeinek közlésére. Adja Isten, hogy munkád segítségére legyen az embereknek, és hittel építsék Isten országát!

Gersei Kata

Megnyitotta kapuit a megújult Bibliamúzeum

Ünnepélyes keretek között 2017. január 19-én nyitotta meg kapuit a felújított és kibővített Bibliamúzeum, melyet Balog Zoltán református lelképásztor, az emberi erőforrások minisztere adott át. A múzeum mintegy 300 négyzetméteren mutatja be a Biblia világát Budapest szívében, a Ráday utca 28. szám alatt.

„A Biblia mindennapi kenyér, inspiráció és ihlet, amely megihletti a gondolatokat, a művészetet, a kultúrát és az életet. A Biblia egyben sikerkönyv is: ez a legtöbb nyelvre lefordított könyv” – mondta a miniszter megnyitó beszédében. „Ahhoz, hogy valóban sikerkönyv maradjon, az a legfontosabb feltétel, hogy olvassuk. Az olvasáshoz pedig nemcsak betű, hanem lélek és szellem is szükséges” – fogalmazott.

Sok múzeum őriz különleges Bibliákat. Miért kell mégis egy egész múzeumot egy könyvnek szentelni? Hiszen mindenki találkozott már vele, és ma szabadon forgathatja akár a legkülönbözőbb nyelveken is. Sajnos nem ez a helyzet! A Biblia az élő Isten igéje, mégis nagyon sok ember egyáltalán nem ismeri.

A miniszter szerint azért van szükség a Bibliamúzeumra és a hasonló intézményekre, hogy közel vihessük a Bibliát az emberekhez. „Olvassuk a Bibliát, hogy éljen ez a könyv, és ne apadjon el az európai és magyar kultúrának ez a forrása! Az egyházi közösség nem birtokosa a Bibliának, de jogos igény, hogy szükség van egy közösségre, ahol otthona lehet. A Biblia mindenkié, azoké, akik olvassák, és azoké is, akik nem olvassák. Szeretettel várunk ide mindenkit, aki olvassa a Bibliát, és nehezen érti, de azokat is, akik olvassák, és úgy érzik, hogy nagyon jól értik” – tette hozzá a miniszter.

A Bibliamúzeum különleges történelmi helyzetben – a szocializmus végnapjaiban – jött létre huszonnyolc évvel

ezelőtt a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Kollégiumának épületében Budapesten. A Ráday Gyűjtemény gazdag könyvtára megfelelő háttérrel jelentett a kiállításnak. Megnyitása annak idején azért is számított különlegesnek, mert az amsterdami Bijbels Museum után ez volt a második bibliamúzeum Európában.

Korábbi formájában a múzeum huszonhárom évig működött a 2011-es bezárásáig. A reformáció 500. évfordulójára az alagsori kiállítóteret teljes körűen átalakították és kibővítették. Korszerű interaktív technikával látták el az állandó kiállítást. A látogatók olyan különleges műtárgyakkal és régiségekkel találkozhatnak, amelyek egyedül csak itt tekinthetők meg. Így a kiállítási tárgyak között találunk eredeti régészeti leleteket Izraelből, a Szépművészeti Múzeum gyűjteményéből, a Budapesti Történelmi Múzeumból, valamint Berlinből is, melyek a Közel-Kelet nevezetes bibliai helyszíneiről származnak.

A 21. századi igényeknek megfelelő interaktív múzeumban a látogató saját kezűleg megéppítheti Noé bárkáját, megismerheti Ábrahám korának világát, részese lehet a kenyérszaporítás csodájának, beléphet Heródes jeruzsálemi templomának makettjébe és találkozhat ismert bibliai történetekkel. Különleges filmélményben lehet része annak, aki megnézi a Jézus korabeli hajó feltárási történetét. Az új múzeumi terek a teremtéstörténettől kezdve az Újszövetségen keresztül vezetnek el addig a korig, amelyben megalakulnak az első keresztény közösségek, megépülnek az első templomok. A kiállítás egy-egy állomása érzékelteti a kortörténelmi háttérrel, amelyben a Biblia történeteinek szereplői éltek.

Még a Bibliában jártas hívó is sok újdonsággal és érdekes összefüggéssel találkozhat a tárlaton, melyre esetleg nem is gondolt volna. Úgy alakították ki a múzeumot,

hogy ne csak a gyermek- és ifjúsági csoportok, hanem bármely korosztály otthon érezze magát a Biblia világát bemutató kiállításon. Nagyon hasznosnak találtam azt a gazdagon illusztrált régészeti-kulturális összefoglaló írást, melyet Xeravits Géza professzor állított össze „Zsidó és keresztény szent helyek a késő-ókori Palesztinában” címmel, melyet a kiállítást megtekintő látogató ingyen megkaphat és utána haszonnal forgathat.

A kiállítás lejárata mellett a földszinten a Bibliás Könyvesbolt várja a szentírás világa után érdeklődő betérőt,

ahol nagy választékban találhat Bibliákat a legkülönbözőbb nyelveken, imakönyveket, CD-ket és mindenféle hanganyagot. A múzeum előterében került kialakításra a Bibliatársulat üzenethordozó kiállítása és a Ráday Könyvtár kiállítótere, ahol időszakos kiállítások tekinthetők meg.

A Bibliamúzeum hétfőtől péntekig 10 és 18 óra között, szombaton 10 és 17 óra között látogatható. Látogatása jelenleg ingyenes.

Dr. Hollós Ferenc

Szent Mónika közösség

Templomunk Szent Mónika Keresztény Édesanyák Közösségének május 4-i találkozóján nagy meglepetésben volt részünk. A szentmise és litánia után Pálfi Imre sekrestyésünk – az imaközösség tiszteletbeli tagja – és felesége, Évike a hittanteremben szépen megterített

asztalhoz vezetett minket. István atya közreműködésével zöldséges-gombás nyúlragut tálaltak fel, melyet Imre készített. István atya mellett meghívott vendég volt Jákló Imre és Kósa Gábor, lelkes és szorgalmas ministránsaink. Nagyon finom és bőséges volt a vacsora,

hálás köszönet figyelmességükért és a sok munkáért Imrének és Évikének.

Kötetlen beszélgetés és a közösség napi imája után összejöveteleinket egy gyermekáldásért könyörgő új imával zártuk.

Mihályné Lóránt Rita

Két új szenttel gazdagodtunk

Ferenc pápa 2017. május 13-án, szombaton a portugáliai Fatimában szentté avatta Francisco Martót és nővérét, Jacintát, azt a két egykori pásztorgyereket, akiknek a Mária-jelenésekről szóló 100 évvel ezelőtti tanúságtételét az egyház hitelesnek fogadta el. A bíborosi konzisztórium 2017. április 20-án adott hírt latinul íródott hirdetményében Francisco és Jacinta Marto szentté avatásáról.

A gyerekek a Közép-Portugáliai-hegyvidék elszigetelt fel-földjén nőttek fel. Hagyományos vallási nevelést kaptak, de egy egyházellenes rendszerben éltek. Olyan rendszerben, amely eltörölte az egyházi intézményeket, és a rendeket feloszlatta. Még az ünnepnapokat sem engedte megtartani. A gyermekek nem jártak iskolába. Lúciának már egy éve a báránnyokra kellett vigyáznia, miután alkoholista apja a nyolcfős család vagyonának egy jó részét elitta.

1917. május 13-án történt, hogy kis nyájukat őrizték Fatima közelében. Jacinta és Francisco az idősebb Lúciához csatlakozott, s közösen terelték a kis nyájat. Délben, amikor szokásuk szerint a rózsafüzért imádkozták, hirtelen valami vakító fényességet láttak, amit villámnak véltek. Már menekülni akartak, amikor ismét „villámlott”, és egy kis tölgyfa fölött megpillantottak egy hölgyet, aki ragyogott, mint a nap, s kezében a rózsafüzért tartotta.

A hölgy gyakori imádkozásra buzdította a gyerekeket, majd hívta őket, hogy az elkövetkező öt hónapban mindig 13-án ugyanabban az órában jöjjenek el ugyanarra a helyre. És valóban: ezt követően még öt alkalommal, mindig a hónap 13. napján megjelent Szűz Mária, és három titkot bízott rájuk.

Augusztus 19-én a jelenés alig 500 méterre a szülőfalujuktól történt Ajustrelnél, mert a gyerekek ekkor őrizetben voltak a körzeti felügyelő parancsára. A prefektus az akkori erősen antiklerikális sajtóban kitört vita hatására intézkedett így, s állítatott ki elfogatóparancsot a gyermekekkel szemben. Börtönbe vetették, szétválasztották, sőt meg is félemlítették őket, de mindhiába: a gyermekek macskul ragaszkodtak ahhoz, amit láttak.

Az utolsó jelenés alkalmával, október 13-án azt mondta nekik a szép hölgy, hogy ő a Rózsafüzér Királynője, s hogy az emberek építsenek arra a helyre egy kápolnát. A jelenés után a közel 70 000 jelenlevő (!) mind láthatta a gyermekek által már júliusban és szeptemberben is ígért napcsodát: a nap egy ezüstkoronghoz vált hasonlónak, szabad szemmel mindenféle nehézség nélkül rá lehetett nézni. Majd elkezdett forogni maga körül, mint egy tüzes kerék, s úgy tűnt, mintha iszonyatos sebességgel a földre akarna zuhanni.

A gyermekek a rájuk bízott titkokat nem hozhatták nyilvánosságra. Francisco és Jacinta gyermekként hunytak el

spanyolnáthában 1919-ben és 1920-ban. Lúcia apáca lett, és 2005. február 13-án hunyt el 97 éves korában.

A három titkot a jelenések után több évtizeddel Lúcia hozta nyilvánosságra. Az első titok a pokol látomása és azoknak a büntetéseknek – háborúk, orosz forradalom és kommunizmus, egyházüldözés – a megjövendölése volt, amelyek a világra várnak, ha nem hallgat Mária intésére. A második Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletének kinyilatkoztatása, a harmadik pedig egy fehér ruhás püspök elleni gyilkos merénylet látomása, amelyet utóbb a II. János Pál pápa ellen elkövetett merénylettel azonosítottak. A néhai pápa ellen is éppen május 13-án, 1981-ben követett el merényletet Ali Agca török terrorista. II. János Pál életben maradását a fatimai Szűzanya csodálatos közbenjárásának tulajdonította. A kioperált pisztolygolyót a pápa a fatimai szűznek adományozta. II. János Pál pápa a harmadik fatimai zarándoklatán, 2000. május 13-án avatta boldoggá Franciscót és Jacintát. Lúcia boldoggá avatási eljárása folyamatban van.

Ferenc pápa ünnepi szentmise keretében, több százezer hívő előtt portugál nyelven mondta el a szentté avatás formulát.

„Miasszonyunk megjövendölte és óvott bennünket egy Isten nélküli életmódtól,

amely valójában megszenttségteleníti Istent a teremtményeiben” – mondta homíliájában Ferenc pápa. „Ez a gyakran propagált és erőltetett életmód azt a veszélyt hordozza, hogy a pokolba vezet” – figyelmeztetett a pápa. Sürgette a katolikus híveket, hogy vegyenek példát az egykori pásztorgyerekek bátorságáról, akiket az akkori helyi világi hatóságok halállal is fenyegettek, ha nem vonják vissza a Mária-jelenésekről szóló tanúságtételüket. De ők nem hátráltak meg, és végül 1930-ban a katolikus egyház is hitelesnek fogadta el a jelenéseket.

A jelenések idején javában folyt az első világháború, és a portugál egyház éppen üldözésnek volt kitéve az akkori köztársasági kormány által hozott egyházellenes törvények következtében. Sok püspök és pap kényszerült száműzetésbe.

Fatima időközben világszerte az egyik legfontosabb búcsújáráhely lett. Évente több millióan keresik fel. Ferenc pápa a negyedik pápa, aki a portugál búcsújáráhelyre látogatott. Legutóbb közvetlen elődje, XVI. Benedek pápa 2010-ben kereste fel a zarándokhelyet. A pápát szombaton még a szentté avatás előtt magántalálkozón fogadta António Luís Santos da Costa miniszterelnök.

Francisco és Jacinta az első gyerekek a katolikus egyház szentjei között, akiket nem vértanúságuk miatt avattak szentté.

Dr. Hollósy Ferenc

(Forrás: <http://www.kath.net/news/59386>)

Francisco és Jacinta Marto

A Jakab-hegy lábánál

Duplicavit annonam

Ha a Jakab-hegy említésére nem is, a pálosok jelmondatára, miszerint „megkettőzte a járandóságot”, biztosan sokan felkapták a fejüket. Hogyan jön ez ide? Mi köze ennek az e havi miseborhoz? Fogjuk hát meg egymás kezét, hunyjuk be a szemünket és induljunk el képzeletben délre, Pécs felé...

Pécs ugyanis amellet, hogy gyönyörű város számtalan látnivalóval, bizony egy borvidék központja is. Nem, nem a Villányi borvidéké. Önállóan is létezik a nem is olyan rég még Mecsekaljai névre hallgató terület, ami újabban már a város nevét használja, tegyük hozzá, joggal, hiszen egykoron a teljes pécsi hegyoldal szőlővel volt borítva. Napjainkra már csupán az egyetemhez tartozó Pécsi Szőlészeti és Borászati Kutatóintézet két telephelyén vannak nagyobb egybefüggő szőlőtáblák, az összes többit felfalta a város, a szőlők helyét átvette a tűzvíztározónak álcázott medence és a présháznak nevezett háromszintes luxusvilla. Szomorú, nem vitás, de a borvidék ettől még él és létezik, mi több, a Mecsek teljes déli oldalán túl, ami bizony Mozsgótól és Szigetvártól Pécsen át Pécsváradig és Mecseknádasdig tart, még a Dunáig húzódó dombvonulat is ide tartozik, Bóly, Mohács, Versend és Dunaszekcső szőlőivel egyetemben.

Segítség, eltévedtem!

Nem gondolom, hogy a magyar borfogyasztók maradéktalanul tisztában lennének a hazai borvidékekkel, azok határaival, a településeikkel. Hogyan is lehetne megjegyezni 22 borvidéket egy ilyen kis országban? Néha azonban még az is problémás, hogy egy-egy kisebb régióban tisztában legyünk a borvidékek határaival. A Pécsi borvidéknek ugyanis mindkét végén vannak érdekes települései. Az északin Mecseknádasd, ahol egy ismert szekszárdi pincészet birtokközpontja található, a délin pedig Kisjakabfalva (régii sváb nevén Jackfall), ahol egy villányi borászat készíti a borait. Mindeközben mindkét falu a Pécsi borvidékhez tartozik. De akkor ki a pécsi, kérdezhetnénk. Hát igen, a borvidék legnagyobb problémája nem az, hogy önök nem hallottak róla, hanem inkább az, hogy még a pécsi emberek többsége sem! Ha Pécsen a belvárosban sétálunk (amit nagyon ajánlok évente egyszer mindenkinek, hiszen ez a mediterrán hangulatú város megfiatalítja a szívet és megpezsdíti az emberben a vért), lépten-nyomon borbárokba és borozókba botlunk, de csak elvétve akad a borlapon pécsi bor. Van ellenben bőven villányi vörös, olybá tűnik, hogy mindenki azt részesíti előnyben.

PÁLOS MISEBOR – PÉCSI FEHÉR CUVÉE 2015

Semmi túlzó nincs ebben a borban. Könnyed test, játékos savak és jó arányérzéssel eltalált	maradékcukor. Igazán jó inni, köszönhetően a borásznak, Hevér Lászlónak!
--	--

Na de hogyan jönnek ide a pálosok?

Nos, a történet szerint a Pécs melletti Jakab-hegyen már a XIII. század első felében éltek remeték, akik a regulát a pécsi püspöktől kapták, még azelőtt, hogy Boldog Özséb a Pilisben összegyűjtötte volna a remetéket, akikhez később a pécsiek is csatlakoztak. A későbbiekben itt volt a pécsi székeskáptalan szőlője, ma pedig a már emlegetett kutatóintézet szőlőbirtoka. Az előzmények ismeretében velük kötött megállapodást a pálos rend még 2007-ben, hogy minden évben készüljön misebor a pálos közösségek számára. Általában egy száraz (ami a legtöbbször olaszrizling szőlőfajtából van) és egy féledes bor születik, tételenként nagyjából ezer palack, de ez nem csak Magyarországra kerül, hiszen még a csehszlovák kolostorban is ezzel miséznek a szerzetesek! Eredetileg azt is tervbe vették, hogy a bor többfelé kapható legyen, mintegy népszerűsítve a pálos rendet, de a túlzó árrés és a kereskedők fafejűsége megghiúsította a dolgot, így jelenleg Magyarországon csak a pálosoknál, illetve a Pécsi Szőlészeti és Borászati Kutatóintézet saját kis borboltjában lehet megvásárolni a Pálosok miseborát. Én személy szerint az édesebb verziót ajánlom (volt szerencsém megkóstolni mindkettőt, nem mintha a száraz borral bármi probléma lenne), a jó édes borok valahogy mindig Isten létét bizonyítják előttem, és a teremtés csodájára emlékeztetnek. Kortyoljunk hát egyet, és a hosszú utóizzal a szánkban sétáljunk ki a Gellért-hegyre, és imádkozzunk egyet a Sziklatemplomban!

Ercsey Dániel

Májusi találkozónk

Május 29-i találkozónkat szokásunkhoz híven imával kezdjük, majd az előző hónap eseményeinek megbeszélésével folytatjuk.

Megemlékezünk a május 13-ai fatimai jelenésről, a Boldogságos Szűz Mária emléknapijáról, filmvetítés formájában is.

Röviden a film témájáról:

Az első világháború szörnyű vérzivatarát zúdított az egész világra, sok-sok könnyet, gyászt, fájdalmat és ínséget okozva.

1917. március 13-án a portugáliai Fatimában a Szent Szűz megjelent három tanulatlan pásztorgyereknek. Lucia Santosnak, valamint Francesco (Ferenc) és Jácinta Martonak. Engesztelésre, imádságra és bűnbánatra szólította őket. A jelenések a következő hónapokban a 13. napon megismétlődtek. Az utolsó jelenéskor, október 13-án történt a „napcsoda” amelyet előre jelzett a Szűzanya. 70 ezer ember volt szemtanúja a napcsodának. A Nap eleinte egy forgó tűzkerékként jelent meg az égbolton, és úgy tűnt, hogy rövidesen lezuhan. Az emberek saját szemükkal megtapasztalták a csodát, amely a gyerekeket igazolta.

Rajtuk keresztül a „gyönyörű hölgy” fontos üzeneteket adott át a világnak, amelyek megrázták azt és állásfoglalásra készítettek minden embert.

Urunk Jézus Krisztus a kereszten Szent Anyjára bízta az egész emberiséget, és a Szent Szűz valóban határozó közbenjáró volt a történelem folyamán. Gondoskodó, féltő anyai szeretetének megnyilvánulása a fatimai jelenéssorozat is. II. János Pál pápa 2000. május 13-án Fatimában boldoggá avatta Ferencet és Jacintát. Ünnepeük február 20-án van. Lucia 2005. február 25-én költözött az örökkévalóságba. Ferenc Pápa 2017. május 13-án Fatimában Ferencet és Jacintát szenté avatta.

Fatimai Angyal Imája

Istenem hiszek Tebened és imádlak Téged, remélek Benned és Szeretlek Téged. Bocsnatot kérek mindazokért, akik nem hisznek és nem imádnak Téged, nem remélnék Benned és nem szeretnek téged. Legszenőbb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek! Mélységes alázattal imádlak. Felajánlom Neked

Jézus Krisztus ledrágább Testét, Véréát, Lelkét és Istenségét, aki a föld valamennyi tabernakulumában jelen van, engesztelésül a szentségtörésekért a szidalmazásokért és közömbösségért, melyek által Őt megbántják, Jézus szentséges és Mária Szeplőtelen Szíve által könyörgök hozzád a szegény bűnösök megtéréséért. Ámen.

(1916. tavaszán történt jelenés során tanította meg az angyal ezt az imát a három pásztorgyereknek, Jácintának, Ferencnek és Lúciának).

A vetítés után, beszélgetünk a film vallási és politikai jelentőségéről.

Utána a szentekről, az aktuális ünnepeinkről beszélünk, időt hagyva az éneklésre és az imádságra is.

Május a Szűzanya hónapja. Ezért a beszélgetéseinket ebben a témában folytatjuk majd.

A következő júniusi találkozóra meghívtunk egy előadót, aki az idősödő emberek biztonságáról tart majd előadást. Ennek időpontja 2017. június 26.

Mindenkit sok szeretettel várunk!

Parizán Klári

Közösségünk kertje

Kedves Testvérek! Nagy ajándék számunkra, hogy kertvárosi plébániaként egy nagy kert áll rendelkezésünkre. Sokan gazdagodtunk már ebben a kertben közös élményekkel. Részünk volt a közös munka, játék, beszélgetés, étkezések, a szurkolás és az imádság örömeiben. Kertünk egyszerre a teremtett világ sokszínűségének, illetve az életünk születéstől halálig tartó eseményeinek, találkozásainak helyszíne. Különösen egy plébánia, egy templom, egy hívő közösség kertje az ég és a föld találkozásának tere és jele is egyben. Rajtunk is múlik, hogy a templomunkat, plébá-

niánkat körülölelő kertünk tükrözi-e küldetésünket, amit Jézustól kaptunk a világ megszentelésére vonatkozóan.

Kérjük a plébániaközösség tagjait, hogy javaslataikat, ötleteiket osszák meg velünk a közösségünk kertjének fejlesztésével kapcsolatosan! A plébánián kifüggesztett kertrajz alatt található lapok, amelyek hazavihetnek, és amikor megbeszélték, kitöltötték, kérjük, hozzák vissza és dobják be az ötletgyűjtő kis ládikába!

Vegyünk részt együtt a plébánia kertjének megújításában és fenntartásában!

Szilvácsku Zsolt

Programnaptár

MÁJUS

- 28., vasárnap:** Urunk mennybe-
menetele.
29., hétfő: 14 órától idősebbek
teadélutánja.
30., kedd: Szent István király
ereklýéinek átvitele, emléknapi.

JÚNIUS

- 2., péntek:** Elsőpéntek, szent-
misék 7 és 18 órakor.
4., vasárnap: Pünkösdvasar-
nap, a 11 órai szentmisén
felnőtt testvéreink részese-
nek beavató szentségekben.
16 órakor a pezsztentlőrinci

főplébánián közösségünk
több felnőtt tagja a bérma-
lás szentségében részeseül.
19.15-től dicsőítés a plébánia
nagytermében.

- 5., hétfő:** Pünkösdhétfő,
Máriaremetén Karizmák
Ünnepe és az egyházmegye
családi napja.
10., szombat: Plébániai juniális.
11., vasárnap: Szentháromság
vasárnapja, a 9 órai szentmi-
sén tanév végi hálaadás (Te
Deum).
18., vasárnap: Krisztus szent
teste és vére, Úrnapja, fő-

ünnepe. Szentmisék 10 és 18
órákor – a délelőtti szentmi-
se keretében körmenet.

25., vasárnap: Évközi 12. vasár-
nap.

19–24.: napközis tábor a plébánián.

A SZENTMISÉK RENDJE:

Hétfő, szerda, péntek:	7.00
Kedd, csütörtök, szombat:	18.00
Vasárnap:	9.00 (gyerekmise), 11.00, 18.00

IRODAI ÓRÁK:

hétfő, csütörtök:	16.00–18.00
kedd:	9.00–11.00

A Kertvárosi Csúszkák újabb sikere a Métabajnokságon

Újra együtt voltunk, újra jót játszottunk és megtapasztalhattuk, hogy milyen az, amikor kicsik és nagyok, idősebbek és fiatalabbak közösségben vagyunk játékban, útközben, fáradtságban és örömben. Nagyszerű volt látni, hogy mennyi ember szereti Istent játékban és imádságban egyaránt. Külön öröm volt számomra, hogy több szülő is velünk volt az oda- és a visszavezető bringázásban és a szurkolásban is. Olvassátok Luca és Bánk beszámolóját! Jövőre gyertek Ti is!

Szilvácsku Zsolt

***

2017. április 22-én a XVIII. Métabajnokságon vettünk részt, hogy megvédjük a tavaly szerzett 3. helyünket. Még mielőtt a bajnokság elkezdődött volna, egy misén vehettünk részt.

Sok jó csapat ellen játszottunk, de végül elnyertük jutalmunkat. Sok labdát elkapunk, sokszor jól ütöttük el a labdát, de a legjobb mégis az volt, hogy együtt lehetett a csapat. Na és persze milyen lenne a méta-verseny legalább egy potya (vendég)játékos nélkül. Hála Istennek könnyen beilleszkedett, és a csapatunk szerencsésére jól is játszott. A díjkiosztás után (ahol melleleg megkaptuk a 3. helyet) az összes csapat felállt egy nagy körbe, és elmondtuk a Mi Atyánk imádságot. Elképesztő, hogy mennyi ember szereti és játssza a méta-t! Köszönöm a rendezőknek és persze csapatvezetőnknek, Szilvácsku Zsoltnak, hogy részt tudott venni a csapatunk a bajnokságon.

Gersei Luca

***

Az autómentes nap alkalmából biciklivel mentünk át Újpestről a Hajógyári-szigetre, és nagyon meglepődtünk, hogy milyen sok csapat érkezett a rétre, ahol a bajnokságot rendezték. Először gyakoroltunk egy kicsit, majd közös szentmise után beosztották a csoportokat, és elkezdődött a játék. Bár az idő hűvös volt, mi nem fáztunk, mert nagyon izgultunk, és szerettünk volna minél jobb eredményt elérni. Az első meccset megnyertük, de sajnos kettőt veszítettünk, majd ismét nyertünk. Végül idén is harmadikok lettünk a korosztályunkban. Hazafelé fáradtan tekertünk, de sokat nevtünk és nagyon jól éreztük magunkat.

Vincze Bánk

PLÉBÁNIÁNK ADATAI

Cím: 1046 Budapest, Rákóczi tér 4–8.

Telefonszám: +36 1 369 0393

Bankszámlaszám: CIB Bank 10700457-69099728-51100005

Honlap: ujpestkertvaros.hu

 COPYGURU
fénymásolás • nyomtatás • diplomakötés...

Az Újpest–Kertvárosi Szent István Plébánia lapja. Megjelenik havonta 400 példányban. ■

Egyházi felelős és kiadó: HORVÁTH ISTVÁN plébániai kormányzó ■ Honlap: www.ujpestkertvaros.hu ■

Kövessen minket a Facebook-on is! ■ Adószám: 19819057-1-41 ■ Főszerkesztők: FARAGÓ ANDRÁS és VÁGVÖLGYI GERGELY ■

Olvasószerkesztő: TAJTI RÓBERT ■ Tipográfia: VALKÓCZI JÓZSEF ■ E-mail: kertvarosikronika@gmail.com